

Trong bài phát biếu khai mạc hội nghị sáng 5-1-2009, tổng bí thư Nông Đức Mạnh nêu rõ mặt nổi dung Hội nghị sẽ bàn là vấn đề nhân số trong đảng, vấn đề thực hiện "chiến lược cán bộ" trong hơn 2 năm qua.

Vấn đề nhân số, là chuyện cán bộ, nhất là cán bộ lãnh đạo là vấn đề then chốt, có ý nghĩa quyết định đối với vận mệnh của đảng và sự thành bại của sự nghiệp xây dựng, bảo vệ đất nước, khi đảng cộng sản vận duy trì chế độ toàn trị độc đảng.

Nhưng đối biếu đề nghị nghị trung ương 9 hiện nay hãy lắng nghe dư luận của quần chúng, tập trung trí thực hiện biết có tâm huyết cũng như tập trung dân chúng có lòng trung tri và nh ỹ c m.

Xưa nay, vì c tuyền ch n ng 1 vào c quan lãnh đạo đ ng th ng làm theo n p c p trên ch n c p d 1; vài u viên b chính tr trong đó tr ng ban t ch c trung 1 đ ng (tr 1 kia là Lê Đ c Th , nay là H Đ c Vi t) đóng vai trò đ xu t, th ng là đ xu t v a đ s , không h n không kém, theo ki u áp đ t. Đôi lúc h có th m dò ý ki n c p d 1 nh ng ch làm m t cách hình th c, cho có v dân ch mà thôi. H còn theo ki u chia gh theo đ a ph ng, cân b ng Nam - B c, hay B c - Trung - Nam, m i t nh có 1 ho c 2 ng 1, Hà i, Sài gòn có 3 - 4 ng 1, cho đ m t, toàn là quan ch c bí th , phó bí th t nh u , thành u , đ c g i là c c u .

Chính nh 1 u ng 1 lãnh đạo đ ng than phi n r ng vì c tuyền là cán b x a nay r t tu ti n, theo c m tính, theo tình c m cá nhân, th ng v i v , h p t p theo ki u "v bèo v t tép", "soi đ u c b t ch", ng 1 tài đ c không ch n, th ng v ph i vô s k c h i, khéo n nh, ích k , hám danh tham l i cá nhân.

Hãy nhìn th ng vào B chính tr 14 v i hi n nay, là c quan lãnh đạo toàn quy n, có quy n l c bao trùm trên m i m t, không ai có quy n ki m soát, ki m tra, thanh tra, vì b chính tr ch n và ch đ o tr c ti p chính ph , qu c h i, ngành an ninh, toà án t i cao, vi n ki m sát t i cao, thanh tra chính ph , t ng ki m toán nhà n 1 c. B chính tr là c quan quy n l c vô h n đ , mang tính đ c tài toàn tr .

Đi u l đ ng tuy có nêu Ban ch p hành trung 1 là c p lãnh đạo cao nh t gi a 2 k Đ i h i, nghĩa là cao h n B chính tr , cao h n cá nhân Tổng bí thư, nh ng th t ra, trên th c t bao gi B chính tr cũng áp đ o trung 1 và Tổng bí thư luôn áp đ o c B chính tr và Ban ch p hành trung 1, th c hi n quy n đ c tài cá nhân. Cái "m nh phi pháp" t m th i cũng nh "ch y u chí m ng" dai đ ng c a m i đ ng c ng s n chính là ch này.

Ông Nông Đức Mạnh tổng bí thư hi n t i đã nh n ch c này m t cách ng 1 nhiên, không có chu n b , không có ai đ ki n tr 1 c, dư lu n cũng không m t ai đ đoán tr 1 c. T i Đ i h i IX năm 2001, khi Đ Mạnh i mu n g t Lê Kh Phiêu, theo ý đ nh tr thù : "nó g t tôi thì tôi g t nó", li n có m t lo t 1 c viên : Tr Đ c L ng, Nguy n Văn An, Phan Di n... đ u không có tr ng l ng. M i ng 1 ch có m t thi u s y m tr , 3 ng 1 b t phân th ng b i. Th là ông Mạnh - ng 1 nh cân nh t c v tài và đ c - đ c c 3 phái trên đây ng thu n vì ông cô đ c đ ng m t mình, không ch ng ai, cũng ch ng ai ch ng ông. Lúc đ u ông t ch i, hi u r ng t m b ng trung c p lâm nghi p và v trí t nh u Thái nguyên là quá th p so v i trách nh 1 m. B ép l n th hai, ông "đành" nh n v i l i ra v khiêm t n "s xin làm m t n a nh 1 m k ". Khi đã t i v r i, ông Mạnh d m ra "mê" quy n l c, "say" ch c v s 1 c a ch đ , đ "xin đ c p h c v " (!) c nh 1 m k khoá IX, r i còn l sang khoá X. Đ có th đ c l i, sang khoá X năm 2006, khi ông (sinh tháng 9-1940) đã 66 tu i (nghĩa là quá tu i v h u theo quy đ nh là 65 tu i, - không ch m ch c cho m t ai), ông t ý s 1 th m n a nh 1 m k là 2 năm r 1 i thôi, r i s chuy n giao cho ng 1 k nh 1 m t i Đ i h i gi a nh 1 m k đ u năm 2009 này.

Hôm nay vì có thay thế ông Mạnh về tình hình bí thư - số 1 của cả nước, có những thắc mắc hiện ngay ở Hội nghị Trung Quốc ngày 9 này không vì còn là đối tượng bí mật. Trong diễn văn khai mạc không nói gì đến việc này. Đảng cộng sản hay chính quyền trung ương, úp úp mở mở. Chắc hẳn là ông Mạnh vẫn còn mê quyên lợi ích. Nhưng trong đảng đang có một luồng mong muốn thay thế tình hình bí thư. Trong trí thức, tuổi trẻ, trong đảng viên cũng có những mong muốn này khá mạnh.

Nhưng trí thức và nhà báo tâm huyết tại Hàn Quốc ra vô cùng ngăn ngừa với ông Mạnh. Ngay cả ông là "ông Mạnh tài năng nông dân". Ông không hề tự mình viết những bài diễn văn hay một bài báo! Ông không hề nói chuyện trước công chúng mà không cảm thấy gượng ép do trình độ viết hoặc trình độ tuyên truyền. Ông đã có các đảng viên kêu gọi Câu lạc bộ Thăng long đặt tên là anh "Hai Khoanh". Vì ông chính quyền "khoanh" với Tình Công 2 lần, không cho đưa Báo cáo công bố của Ban Kiểm tra Liên ngành - do trung ương khóa IX công ra đưa năm 2006 để đưa ra và Vấn đề Siêu nghiêm trọng - trình trước Trung ương và Đại hội nhân dân đã đưa ra. Đây có thể coi là một tội vi phạm Điều lệ đảng, lệ quy định ngang ngửa, khinh thường Trung ương và Đại hội đảng. Rất đáng chê trách là chính Trung ương đã tự nhậm trách nhiệm của chính mình để giới quy định một vấn đề liên quan đến vấn đề nhân quyền gia. Nó chính là đảng cộng sản để ý những chuyện mờ ám, đen tối, theo kiểu thâm cung bí sử, một thế lực xa xôi xa xôi mà thâm hiểm và thâm hiểm vẫn minh.

Tuy nhiên, những công bố chính ông Mạnh đã ngăn trở, "khoanh" vì có chính tham nhũng; ông Mạnh là kẻ ngăn chặn việc giới quy định Vấn đề của Liên PMU18, một mặt bên che và liên án cho Nguyễn Việt Tiến, Bùi Tiến Dũng, vì con rể và con gái ông có liên quan sâu đến những dây tham nhũng trong bộ giao thông và tài chính, do nguyên bộ trưởng Đào Đình Bình - cũng đã có ông Mạnh báo trở, - thao túng.

Còn có ý kiến từ người đáng tin cậy là của VPI - Pacific Consultant Institute, một vị tham nhũng lớn trong ngành giao thông, liên quan đến báo cáo Huân Nhữ Ngọc Sơn, quan chức cao cấp và cấp phó đảng trong ngành giao thông, cũng đã có ông Mạnh có ý định can thiệp để "khoanh" vì cũng liên quan đến Đào Đình Bình, Nguyễn Việt Tiến, Bùi Tiến Dũng ...

Trung Quốc ngày 9 có dám lên tiếng công khai, ngay thẳng và minh bạch với những chuyện bên ngoài trên hay không, có dám đảng đưa ra tình hình bí thư, khi bàn về thế lực hiện nay quy định chính tham nhũng.

Với ông thì ông Nguyễn Tấn Dũng, công luận trong nước nêu lên 2 vấn đề của Liên trong phạm vi trách nhiệm trước công chúng ông. Một là hội giới năm ngoái, khi miền Nam trúng mùa lúa gạo, nông dân đang nô nức chờ xuất khẩu gạo sau thu hoạch cao, ông thì ông đưa vào ra liên nghiêm cấm xuất khẩu gạo nhằm báo động "an ninh lương thực". Lúa gạo, không thể kho bãi quốc, báo hại hao, đến khi thiếu gạo quá nhiều, cần xuất khẩu gạo 4 triệu tấn thì ôi thôi, giá gạo trên thế giới quy định rất rẻ và xuất khẩu rất thấp, thóc gạo phạm chính xử do báo quốc kém, nông dân báo thất thất nghiệp. Rồi ông Dũng phải vào Công an, cúi đầu xin lỗi Nông dân Nam bộ, và tự hứa sẽ không có những quy định như chính quyền, duy ý chí kiểu ngu ngốc, tự huyễn hoặc và y. Một thế lực tài sản của nông dân lao động báo tiêu ma nhảm nhí.

Hai là ông Dũng còn là thế lực duy nhất trên thế giới dám tuyên chiến với giới báo chí nước ta gồm hơn 15 ngàn nhà báo viết, báo nói, báo mạng, báo in, bloggers. Ông tuyên bố ráo hoảnh: "Tôi chính quyền nghiêm cấm báo chí tự nhân" Ông có biết hiện pháp Việt nam chính quyền "tự do báo chí", có nghĩa là người dân, mọi thế nhân có quyền ra báo. Ông có biết một bài báo là một sản phẩm tự nhân, với tên người viết ký rõ ràng.

Ông có hiểu rằng một thế lực văn minh trung bình nào, một thế lực tuyên bố cấm báo tự nhân thì lập tức sẽ bị phản đối quy định luật, coi như người điên, đến thế một hành tinh xa xôi nào, chính nói là bộ quốc hội trừ khử ngay vì vi phạm hiến pháp. Ông có biết báo chí tự nhân tiêu

biếu cho công luận xã hội, là để quy phục, và các nhà báo tân nhân có công tâm và tài năng là đang tâm trong sáng nhất của đất nước và thời đại. Không có họ làm sao chúng ta tham những, xây dựng nên xã hội văn minh, thanh văn?

Chúng tôi biết ông không hiểu gì về nghệ báo, ông cũng chưa viết được một bài báo nào để ký tên ông bên dưới. Cho nên ông mới cam tâm phụ thuộc, bắt tù hàng loạt những nhà báo: Kim Hạnh, Điếu Cày - Nguyễn Hoàng Hải, Nguyễn Việt Chiên, Nguyễn Văn Hải, Quang Vinh, Huỳnh Tấn Phức, Lê Hoàng, Nguyễn Công Khôi, Nam Đệ - Nguyễn Minh Lộc, Nguyễn Tuấn Anh, Thái Duy, Nguyễn Minh Hải, Nguyễn Quốc Phong, Hoàng Hải Vân...

Nếu ông còn có lòng tâm và liêm sỉ, ông hãy xin lỗi các làng báo Việt nam, vì bằng một quy định để hạn chế quan, mê muội, ông đã xúc phạm nên nhà báo Việt nam từ xưa đến nay, xúc phạm làng báo quốc tế, xúc phạm người "nghệ sĩ" của báo chí khắp nơi, ông hãy trở lại từ do cho các nhà báo đang nằm trong tù, chỉ vì đã nghe theo ông Nguyễn Văn Linh - bác thầy của ông - là các nhà báo phải từ chối lý mình, từ chối lý từ do, không uốn cong ngòi bút, không khiếm nhã quy phục...

[Sắp đến, khi ông có dịp ăn Tết với gia đình, ông hãy hỏi chuyện con trai ông là Nguyễn Thanh Nghệ hiên là phó hiệu trưởng trường Kiến trúc Sài Gòn, từng du học bên Mỹ, và cô con gái Phụng (từng du học ở Thuỵ Sĩ) cùng ông con rể Việt kiều để hỏi cho ông nghe về vai trò xã hội của báo chí tân nhân trong các nước văn minh hiện đại, quan trọng, quý báu đến mức nào]. Chúng tôi biết biết trong cuộc tìm kiếm một vị Tổng bí thư mới, các ông công luận quần theo nếp cũ, tìm trong vòng tròn hẹp của Bộ chính trị hiện tại. Nhưng ta đến với ông Trường Tấn Sang và ông Hồ Đức Việt. Tôi từng biết 2 ông này từ khi ở trong nước, khi ông Sang còn ở Sài Gòn, ông Việt còn ở Thái Nguyên.

Tôi không có tình cảm nào hay ghét gì 2 ông này. Nhưng xin nói thẳng rằng ở Sài Gòn đến biết ông Sang sống buông thả, bả bãi ra sao, với danh hiệu "công tử Bạc Liêu" tuy quê ông ở Long An, từng công tác giúp nhân viên, từng có con riêng, phải đưa ra Hànội lánh đời luận chê trách. Trên công trường và Trường ban kinh tế trung ương để ông không có một ý kiến gì đáng nói về kinh tế; trên công trường và Trường công tác Ban bí thư, người ta chỉ thấy ông chuyên đi nhúng vôi cứt heo nhúng trao cơm, trao bằng, trao huy hiệu để ông (!), khánh thành (!), yến tiệc (!) kèm nhúng pha mát mẻ, và cao hơn một chút là huân thưởng và tặng kèm với huy chương để ông Hồ Chí Minh(!).

Còn với ông Hồ Đức Việt; ông sống có vẻ giản dị, nhưng lại nổi tiếng là quá "hiền lành" đến nhút nhát, ba phải, không tin; ông kín đáo, ít nói, cũng ít học hỏi và nghiên cứu. Là người ở trong Bộ chính trị, ông như ông công non, không có khí thế của tuấn tử. Ở công trường và Trường ban Tổ chức trung ương, ông không hề biết gì nguyên tắc tổ chức của đảng, vắng mặt những ưu viên bộ chính trị hiện tại hiện, sự hạn chế một phép. Ông thừa biết việc "khoanh" các vị tham nhũng lớn như vụ PMU18, PCI ... là sai, bắt tù các nhà báo là quá đáng, "khoanh" vụ điếu tra với Tổng công 2 là phạm nguyên tắc, nhưng ông ngơ mẩn ăn tiển. Ở Quốc hội ông cũng cầm nhòm nhòm, không thể thái độ, chỉ tay theo sự đồng, làm ông nghệ thuật, vô thanh vô phất. Các nhà báo bên tôi nhĩ u hiện tại ông tại sao "nghệ sĩ" về kê khai tài sản" không ai chấp hành, làm thế nào, ông chỉ hời hợt, cợt ỉn ...

Còn ông Phạm Quang Nghệ bí thư thành uỷ Hànội và ông Lê Thanh Hải bí thư Sài Gòn thì đến đã từ thiêu huỷ uy tín mình. Ông Nghệ trong vụ để hiện dân trẻ đô chết do lỗi của họ, lại còn quy mắng dân là "chuyên đi lợi chính quyền" (!), ông còn để trò thêu phèn xuyên tạc một câu nói tâm huyết của Ngài Tổng giám đốc Ngô Quang Kiệt. Ông Hải thì hết bê bối chuyện để cát, lại bệnh che giấu Huân Nhữ Ngọc Sĩ vì vua là kẻ để mồi u vua là kẻ thông gia với ông. Sao mà nhân sĩ nghệ sĩ nhĩ u hiện tại sao "nghệ sĩ" về kê khai tài sản" không ai chấp hành, làm thế

Thế nhưng tại sao lại có phải tìm Tổng bí thư trong 14 người trong bộ chính trị. Trong Ban chấp

hành trung quốc không có ai chẳng ? Và ngoài trung quốc ? Hãy tìm hiểu người số 1 của nước Mỹ OBAMA xuất hiện ra sao. Khiến chúng ta hay .

Tình hình nhân sự của đảng cộng sản nước ta từ các tổ chức đảng đến xu hướng đổi mới. Đây là cuộc khủng hoảng tổng quát. Trong nước người ta gọi là "lũn" lãnh đạo hiện nay là thế hệ "ngồi lùn"

Lũn về trí tuệ; lũn về nhân cách; lũn về khả năng đột phá, về tư duy chiến lược; càng lùn khi đảng bên ngoài nhà lãnh đạo của khu vực và thế giới.

Ông Nông Đức Mạnh kêu gọi Hội nghị 9 này ra nghị quyết về đổi mới hệ thống chính trị của đất nước, đổi mới về đổi mới và kinh tế. Chỉ là nói suông !

Hội nghị 9 sẽ là ra Nghị quyết dài dòng khoe khoang về "những thành tích to lớn" của 2 năm rồi qua, rồi kêu gọi toàn đảng, toàn quân và toàn dân thực hiện nghị quyết mới. Rồi mới sẽ vẫn sẽ như nhà văn tâm huyết Nguyễn Khôi cảm nhận :

"Người cầm quyền biết là nhân dân đang rất bất bình với những chuyện, nhân dân cũng biết những người cầm quyền đang nói dối. Nhưng hãy mặc kệ với những lời nói dối của họ; còn mình là dân chúng nên hãy im lặng là tốt hay không tốt. Mình cứ làm theo ý mình và mình cũng sẽ nói dối như những người cầm quyền họ ..."

... Với biết rằng nói dối như thế sẽ không thay đổi được gì vì không có ai tin những việc nói dối ... Nói dối làm lâu, nói dối lâu lâu, nói dối không biết xấu hổ ..."

Đề nghị xem, Hội nghị Trung Quốc ngày 9 là tái diễn một trò nói dối lớn nữa, với một dàn nhân sự thế lực đằng sau có quá nhiều bất cập và bê bối.